

[Ove Hansen.]

Vi har haft et ret stort udvalgsarbejde om disse lovforslag, og jeg er glad for, at i hvert fald fire partier i skatteudvalget er blevet enige om at tiltræde finansministerens lovforslag og også de ændringsforslag, han har stillet.

Det, der har givet anledning til en del diskussion under udvalgsarbejdet, er den bemyndigelse, man giver finansministeren til at fastsætte en procent, som indkomstgrundlaget skal forhøjes med for landets skatteydere. Fra konservativ side har man været meget betænkelig ved og meget modvillig mod en sådan bemyndigelse. Man indledte med at fortælle, at det ligefrem var grundlovsstridigt. Vi fik så en udtalelse fra justitsministeriets lovkontor, som, synes jeg, tydeligt sagde, at det kunne der ikke være tale om, der var her tale om et administrativt anliggende, så derfor er denne beskyldning i hvert fald nu fjernet.

Når man gerne vil give finansministeren en sådan bemyndigelse, er det ikke for at genere landets skatteydere, men for at gavne dem. Vi ved jo af erfaring, at det efterhånden kun er få i hvert fald A-skatteydere, der vil indsende forskudsskemaer, og hvis ikke de gør det, benytter man den indtægt, der lå til grund året forud, hvorved man måske kommer til en for lav ansættelse. Det kan lune i begyndelsen, i selve opkrævningsåret, men gør ikke godt, når man når det tidspunkt, hvor restskatten skal afgøres. Derfor er det efter mit partis opfattelse helt rimeligt, at en finansminister får en sådan bemyndigelse. Jeg tror ikke, det er en bemyndigelse, en finansminister skal være glad for, men den er nødvendig, og jeg tror ikke, at nogen finansminister vil misbruge en sådan bemyndigelse. Det er jo under ansvar, han fastsætter denne procentforhøjelse, og han gør det naturligvis på grundlag af det materiale, der foreligger, efter at ligningsarbejdet rundt omkring i kommunerne i ligningskommissionerne er tilendebragt. Vi har under samråd med ministeren i skatteudvalget fået at vide, at man formentlig i august måned, når man kender resultaterne fra ligningsarbejdet, kan sige, om det bliver nødvendigt med en procentvis forhøjelse, altså længe før udskrivningsprocenten, som fastsættes i ud-

skrivningsloven, er vedtaget. Det har været meget vigtigt, ved jeg, for nogle af udvalgsmedlemmerne at få dette klarlagt.

Hvis der er skatteydere, der føler, at de ikke kan være tilfreds med den procentvise forhøjelse af indkomsterne, som finansministeren får bemyndigelse til at foretage, kan de jo altid sende forskudsskema ind, og hvis ligningsmyndighederne ikke vil anerkende forskudsskemaet, kan sagen da tages op på ny over for ligningsmyndighederne, så man i hvert fald kan få en begrundelse for, hvorfor der eventuelt er sket en forhøjelse. Man kan også i skatteårets løb, hvis der bliver tale om ændringer i éns indkomst, tage spørgsmålet op over for skattevæsenet, så jeg synes, at skatteyderne er beskyttede, hvad de naturligvis også skal være.

Men samtidig har man i skatteudvalget rejst spørgsmålet om muligheden for en appelinstant for forskudsansættelserne. Jeg ved, at man i skattekrede ser noget betænkelig herved, fordi man kommer ind i visse vanskeligheder tidsmæssigt, når skattekortene skal sendes ud inden den 1. december. Men vi er klar over, at der her er et problem, og finansministeren har efter anmodning fra udvalget givet tilsagn om, at han nu vil forhandle med skattemyndighederne, skatterådene osv. og prøve at finde en løsning. Derfor forekommer det mit parti noget ejendommeligt, at de konservative ikke er tilfredse med det, vi har opnået her. Jeg synes egentlig, at det, vi har opnået, er godt. Vi har fået dette tilsagn, og de fire partier i skatteudvalget er tilfredse hermed, men de konservative ønsker altså at gå videre og har fremsat et lovforslag, som vi også nu har til behandling, om ændring af selve ligningsloven, hvorefter en sådan klageadgang skal gennemføres nu.

Jeg ville finde det helt urimeligt, om man accepterede de konservatives lovforslag. Jeg synes, at det tilsagn, vi har fået af ministeren, og som vi i udvalget var enige om at acceptere, er et tilfredsstillende resultat. Vi er klar over, at en sådan appelinstant kan have betydning, men på den anden side må vi også være klar over, at den endelig ikke må misbruges og forsinke det almindelige ligningsarbejde.

Må jeg så endelig sige, at de ændringsforslag, der er stillet af ministeren og tiltrådt af